

Lärdomar av omställningen till distansundervisning under coronapandemin

– för utformningen av framtidens
högskoleutbildningar

Utgiven av Universitetskanslersämbetet

Rapport 2023:15

Författare: Kristina Tegler Jerselius, Ali Al-Soufi, Carl Mikael Bergström, Caroline Tovatt och Per-Anders Östling har initialt planerat studien och genomfört intervjuerna. Torsten Blomkvist har sammanställt resultaten och författat rapporten.

Diarienummer: 51-00311-23

Universitetskanslersämbetet • Hammarbybacken 31 • Box 6024, 121 06 Johanneshov
tfn 08-563 085 00 • e-post registrator@uka.se • www.uka.se

Innehåll

Sammanfattning	4
Inledning	6
Metod	7
Rapportens disposition	8
Lärdomar av studier och arbete på distans	9
Omställningen innebar försämrade kontakter	9
Individuella förutsättningar fick ökad betydelse	10
Gränser mellan studietid och fritid luckrades upp	10
Tekniska förutsättningar fick stor betydelse	11
Lärdomar för framtidens undervisningsformer och examination .	12
Föreläsningar och seminarier fungerade oftast väl	12
Praktiska undervisningsmoment fungerar bäst på campus	13
Handledning fungerade väl men samtal fungerade sämre	14
Svårare att bedöma men studenterna uppnådde målen	15
Den kunskap som ska mätas behöver avgöra examinationsformen	16
Fokus på förebyggande av fusk vid digitala examinationer	17
Framtidens distansutbildning	19
Den digitala kompetensen har ökat bland lärare och studenter	19
Hybridutbildningar i framtiden handlar också om lärosätets identitet	19
Studenterna har olika åsikter om hybridformer och flexibla lösningar	20
Begreppet distansutbildning är för trubbigt	22
Vad är en examination och vad är den till för?	22
UKÄ:s reflektioner	24
Bilaga: Genomförda undersökningar i UKÄ:s pandemiuppdrag ..	26

Sammanfattning

Universitetskanslersämbetet (UKÄ) har fått i uppdrag av regeringen att vidta nödvändiga åtgärder för att det ska gå att genomföra den del av Sveriges återhämtningsplan som avser åtgärden resurser för att möta efterfrågan på utbildning vid universitet och högskolor. Som en del av uppdraget genomför vi utredningar av relevans för åtgärden, exempelvis studier om långsiktiga konsekvenser av coronapandemin för lärosätenas verksamhet.

Syftet med den här studien är att öka kunskapen om hur omställningen till distansundervisning under coronapandemin påverkade undervisning och examination vid universitet och högskolor. Studien fokuserar på lärdomar som kan vara till nytta för utformningen av framtidens utbildningar. Studien är kvalitativ och data samlades in genom intervjuer med lärare, studenter, stödpersonal för studenter och högskolepedagogiskt stöd för lärare.

En lärdom från studien är att det i framtiden blir ännu viktigare med en helhetssyn på planering och genomförande av utbildningar. Under omställningen luckrades det sociala kittet upp för både studenter och lärare. Studenternas individuella förutsättningar – som exempelvis social kompetens, studievana och livssituation – fick en ökad betydelse för möjligheterna att genomföra utbildningen. Det kan därför vara viktigt att väga in hela studentfarenheten i planering och genomförande av distansutbildningar, exempelvis genom att vidareutveckla studentstöd och studiesociala aktiviteter inom utbildningarna. Studien visar också på vikten av att det akademiska samtalet mellan lärare bibehålls även i en framtida mer digitalt orienterad utbildningsverksamhet.

Andra lärdomar rör pedagogiska och tekniska utvecklingsbehov, bland annat när det gäller hybridutbildningar och digitala examinationer. Studien visar att olika former av hybridlösningar och hybridutbildningar verkar vara här för att stanna. Samtidigt framgår att såväl distans- som hybridutbildningar kräver både teknisk och pedagogisk kompetens för att bli bra. Flexibilitet får inte gå ut över kvaliteten i utbildningarna. Det är viktigt att distansdeltagande prioriteras lika mycket som campusdeltagande i hybridutbildningar och att upplägget anpassas efter vad som är lämpligt för den aktuella utbildningen. När det gäller digitala examinationer krävs utvecklingsarbeten som inte enbart fokuserar på att förebygga fusk utan också lyfter grundläggande pedagogiska frågor om examination. Utvecklingen av undervisningsformer och examination blir också extra betydelsefull mot bakgrund av den stora utmaning som Artificiell Intelligens (AI) innebär för högskolan.

Studien visar också att lärosätenas identitet och profil kan få betydelse för framtidens utbildningar. Lärosäten som identifierar sig som

campuslärosäten kan behöva arbeta med att skapa en campusmiljö som i högre grad öppnar för flexibilitet och digitala inslag i utbildningarna. Lärosäten som identifierar sig mer som distanslärosäten kan istället behöva utveckla arbetet med att skapa förutsättningar för studiesociala kontakter inom utbildningarna.

Avslutningsvis vill vi lyfta att den snabba utvecklingen av undervisningsformer som den digitala utvecklingen öppnar upp för också innebär utmaningar med att kategorisera utbildningarna. Begreppet distansutbildning är för brett för att generalisera kring och utan korrekta definitioner blir det exempelvis svårt att följa upp utvecklingen av utbildningarna i framtiden. För lärosätena handlar det samtidigt om att tydligt kunna kommunicera sina utbildningsutbud till studenter. På UKÄ pågår ett arbete med att se över begreppet med ambitionen att skapa en tydlig och relevant definition.

Inledning

I samband med de restriktioner som coronapandemin förde med sig från mars 2020 till våren 2022 tvingades lärosätena att ställa om större delen av sin campusundervisning till distansundervisning. UKÄ har följt upp konsekvenserna av omställningen i det numera avslutade regeringsuppdraget Uppföljning av konsekvenserna av det nya coronaviruset för högskolans verksamhet.¹

UKÄ fortsätter att utreda långsiktiga konsekvenser av coronapandemin för högskolans olika verksamheter i regeringsuppdraget om genomförandet av Sveriges återhämtningsplan.² Under hösten 2022 genomförde vi tre studier om långsiktiga konsekvenser för internationalisering och mobilitet i högskolan, doktorander och juniora forskare samt undervisning och examination. Data samlades in genom framåtblickande enkätundersökningar med experter och sakkunniga vid lärosäten och andra relevanta organisationer.³

Den här studien kan ses som ett komplement till dessa tre studier, men framförallt till den om undervisning och examination. Vi har här genomfört semistrukturerade intervjuer och samlat in ett detaljerat och nyanserat material. Intervjuerna genomfördes med både studenter och lärare samt stödpersonal för studenter och högskolepedagogiskt stöd för lärare, vilket bidrar till olika perspektiv på frågorna. Intervjuerna genomfördes mellan april och oktober 2022.

Syftet med den här studien är att öka kunskapen om hur omställningen till distansundervisning under coronapandemin påverkade undervisning och examination vid universitet och högskolor. Genom studien vill vi identifiera lärdomar som kan vara till nytta för organiserande och genomförande av framtidens utbildningar.

Distansundervisning kan öka i betydelse i framtiden, exempelvis för att främja tillgången på utbildning i hela landet, livslångt lärande och breddad rekrytering. Det är därför viktigt att lärosätena tar vara på lärdomar från pandemin för att främja kvalitetsarbetet oavsett undervisningsform. Vår förhoppning är att den här rapporten kan fungera som ett underlag i det fortsatta arbetet.

¹ Uppdraget pågick från 2020 till 2022 och slutredovisades i december 2022 i rapporten *Coronapandemins konsekvenser för universitet och högskolor. Slutredovisning av ett regeringsuppdrag*, Rapport 2022:18 (2022).

² Regeringsbeslut 2021-09-30, U2021/03916 och regeringsbeslut 2023-02-09, U2023/00412. Uppdraget pågår från 2021 till 2026.

³ Publicerade rapporter inom pandemiuppdraget och studierna om långsiktiga konsekvenser av coronapandemin är sammanställda i bilagan Genomförda undersökningar i UKÄ:s pandemiuppdrag.

Metod

Undersökningen är kvalitativ och genomfördes med semistrukturerade intervjuer under perioden april till oktober 2022. Intervjuerna genomfördes, i samtliga fall utom ett, i grupper med mellan två och sex personer med lärare, stödverksamhet och studenter inom olika lärosäten⁴. Frågorna skickades till intervjupersonerna i förväg för att möjliggöra förberedelser inför intervjutillfället. Vid intervjutillfällena deltog två utredare från UKÄ, varav den ena ställde frågor och den andra antecknade. Därefter sammanfattades intervju svaren med syftet att fånga det mest väsentliga. Sammanfattningarna togs i regel fram i samråd mellan utredarna som deltog i intervjuerna.

Vid urvalet av lärosäten eftersträvade vi att inkludera olika typer av lärosäten – äldre och nyare universitet, högskolor och fackhögskolor. Vi tog också hänsyn till geografisk spridning och hade en ambition att inkludera ett lärosäte där en hög andel av studenterna inte kommer från en akademisk bakgrund samt ett lärosäte med stor erfarenhet av distansundervisning.

Vår ambition är att fånga bredden i utbildningsutbudet, och vi bedömer att lärdomarna från utbildningarna går att överföra till andra näraliggande utbildningar och ämnen. I urvalet ingår utbildningar och ämnen som innehåller både praktiska och teoretiska moment, men också utbildningar och program som är mer renodlat teoretiska. Både program och enstaka kurser ingår, och de utvalda utbildningarna har relativt stora studentgrupper.

Inom stödverksamheten innefattade undersökningen stödpersonal för studenter och högskolepedagogiskt stöd för lärare. Urvalet motiverades av den sakkunskap som finns inom dessa grupper när det gäller pedagogisk utveckling och studiesociala aspekter av omställningen till distansundervisning.

⁴ Företagsekonomi vid Mittuniversitetet, Mimgestaltning vid Stockholms konstnärliga högskola, personer inom högskolepedagogiskt stöd vid Kungl. Tekniska högskolan, stödpersonal för studenter (personal inom studenthälsan, studievägledare och personal inom studieteknik) vid Södertörns högskola, Religionsvetenskap vid Södertörns högskola, Psykologprogrammet vid Lunds universitet, personer inom högskolepedagogiskt stöd vid flera lärosäten (Högskolan Dalarna, Kungl. Tekniska högskolan, Linnéuniversitetet, Stockholms universitet och Umeå universitet) samt studenter vid Mittuniversitetet, Kungl. Tekniska högskolan och Lunds universitet.

Rapportens disposition

Vi redovisar resultaten från undersökningen i tre kapitel. Det första kapitlet handlar om lärdomar av studier och arbete på distans, och fokuserar på de förändrade förutsättningarna för undervisning och examination som omställningen till digital undervisning under pandemin förde med sig. Kapitlet ger på så sätt en inramning till de efterföljande kapitlen. Det andra kapitlet är rapportens huvuddel och handlar om lärdomar av undervisning och examination under omställningen till digital undervisning. Det tredje kapitlet berör framtidens utbildningar och där diskuteras olika uppfattningar om hybridformer och förväntningar på flexibla lösningar.

Lärdomar av studier och arbete på distans

Omställningen till distansundervisning innebar i många fall att förutsättningarna för utbildningen förändrades. I stället för att utbildningarna genomfördes på campus blev hemmet studiemiljön för många studenter liksom arbetsplatsen för många lärare. I det här kapitlet lyfter vi fram några lärdomar utifrån erfarenheterna från övergången till distansundervisning. I stort bekräftas resultaten från studierna som genomfördes inom UKÄ:s pandemiuppdrag (se bilaga).

Omställningen innebar försämrade kontakter

Resultatet från undersökningen visar att den fysiska campusmiljön är viktig för kontakter mellan studenter, mellan studenter och lärare samt mellan lärare. Med den fysiska campusmiljön bildas ett socialt kitt, en gruppnivå, som har bäring på kvaliteten i utbildningarna.

Flera som intervjuades menar att kontakten mellan studenterna blev sämre som en konsekvens av omställningen. Bland annat blev det, enligt flera, svårare för studenter att samarbeta och ta hjälp av varandra samt att utvecklas som grupp. Enligt några rycktes på så sätt ett socialt sammanhang undan, vilket i förlängningen påverkade utbildningens kvalitet negativt.

Flera menar också att den direkta kontakten mellan studenter och lärare som försvann när undervisningen blev digital påverkade kvaliteten på undervisningen negativt. Lärarna saknade den utmaning, stimulans och arbetsglädje som direktkontakten ger. Enligt en lärargrupp var också möjligheterna till samtal och reflektion betydligt svårare att förverkliga digitalt än vid fysiska möten. Studenterna uttrycker också att de blev mindre engagerade och mindre effektiva när de studerade hemifrån.

I intervjuerna framgår också att lärarna saknade det kollegiala sammanhanget under omställningen. I en intervjugrupp uttrycker en lärare förvåning över skillnaden mellan digital och fysisk undervisning samt betydelsen av att ha en grupp kollegor att diskutera undervisning med. De svarande framhäver att det är viktigt att ses på arbetsplatsen, bidra till en bra arbetsmiljö och diskutera studenter och bedömningar. Under pandemin försvann de naturliga samtalen när man måste boka tid för att diskutera, vilket sänkte kvaliteten på utbildningen. Avsaknaden av lärargruppen ledde också till en sårbarhet menar en programansvarig lärare. När saker inte fungerar som det ska, finns inga marginaler och

läraren blir ensam om ansvaret. Det framgår också att behovet av att dela ansvar och att samarbeta mer ökade.

Utifrån intervjuerna tycks alltså de förändrade förutsättningarna för mänsklig kontakt ha haft stor betydelse. Enligt de intervjuade påverkade den försämrade kontakten mellan studenter, mellan studenter och lärare samt mellan lärare på olika sätt utbildningens kvalitet negativt.

Individuella förutsättningar fick ökad betydelse

En slutsats av studien är att studenternas förmågor att genomföra utbildningen i högre grad blev beroende av individuella förutsättningar, när det fysiska sammanhanget rycktes undan. Resultaten pekar på att exempelvis studenternas sociala kompetens, familjesituation, eventuella funktionshinder och studiebakgrund på olika sätt påverkade upplevelsen av distansutbildningen. I intervjun med stödpersonal för studenter framkom att problem som uppdagades under pandemin egentligen inte var nya, utan att det snarare rörde sig om redan befintliga problem som blev synliga genom omställningen. Detta visar på vikten av att tänka in studenternas studiesociala kontakter inom utbildningarna. Inom vissa utbildningar fanns, enligt stödpersonalen, exempelvis stöd för att skapa basgrupper eller studiegrupper, medan studenter blev lämnade mycket åt sig själva i andra utbildningar.

I intervjun med högskolepedagogiskt stöd menar en svarande att en positiv konsekvens av pandemin är att hela studentfarenheten kan komma att värderas och att det blir diskussioner om vad ett levande campus är. Hur skapa en ”fullgod digital utbildning”? En annan menar att det ”digitala campuset” kan var lösningen, men att det tar tid och resurser att utveckla.

Gränser mellan studietid och fritid luckrades upp

Intervjuerna med studenter visar att omställningen innebar att deras vardag blev annorlunda och att gränser mellan studietid och fritid luckrades upp. Den digitala undervisningen medförde en hög grad av flexibilitet samtidigt som hemmiljön gjorde det lätt att fokusera på annat än studierna. Studenterna berättar att det var lättare att bli distraherad, uttråkad och oengagerad i hemmiljön. Vissa studenter hittade på tekniker för att hålla fokus, exempelvis att lägga mobiltelefonen i ett annat rum. Studenterna lyfter också fram att det är viktigt att lärarna är tydliga med sina förväntningar vid distansundervisning. Om man inte förväntas säga något eller göra något är det lätt att börja göra andra saker under tiden, exempelvis gå på promenader och samtidigt lyssna på en föreläsning.

Flexibiliteten medförde att några studenter lärde sig mer om hur de fungerar i vardagen under pandemin. De berättar exempelvis att de försköt studier till kvällen för att det fungerade bättre då. En student tränade och tog promenader på eftermiddagen eftersom det var skönt att vara ute i solen under vinterhalvåret. Ett par studenter menar också att de ägnat mindre tid åt studierna hemifrån.

Tekniska förutsättningar fick stor betydelse

Omställningen innebar att studenters och kanske framför allt lärares tekniska kompetens fick stor betydelse för utbildningens genomförande och hur utbildningen upplevdes. Flera av studenterna lyfter fram ”teknikstrulen” som en nackdel med digital undervisning. Lärare kunde inte hantera tekniken och var dåligt förberedda, enligt några studenter.

Studenterna upplevde också svårigheter att hantera utrustning i hemmiljön och att de inte hade datorkapacitet hemma för övningar som annars skulle skett på campus, vilket kunde leda till att kunskaper gick förlorade.

Lärarna upplevde å sin sida ett behov av ökat tekniskt stöd under omställningen. De kände sig ibland ensamma i arbetet med att lösa alla de tekniska problemen. Samtidigt menar vissa att pandemin gjorde deras arbete mer flexibelt, exempelvis om det fanns tillgång till inspelade föreläsningar. De har nu fått den tekniska kompetensen för att kunna arbeta hemifrån.

Lärdomar för framtidens undervisningsformer och examination

Både lärare och studenter upplevde att vissa undervisningsformer fungerade bättre än andra under pandemin. Även om bilden inte är entydig ser många fördelar med inspelade föreläsningar och seminarier via Zoom. I likhet med resultaten från de studier som genomfördes inom UKÄ:s pandemiuppdrag (se bilaga) ser vi även här att praktiska moment var svåra att genomföra i digital form samt att examination under pandemin innebar utmaningar för lärosätena och studenterna. Samtidigt tycks just dessa utmaningar ha lett till diskussioner som kan leda till pedagogisk utveckling.

Föreläsningar och seminarier fungerade oftast väl

När det gäller föreläsningar och seminarier i digital form är bilden blandad. Flera menar att dessa undervisningsformer överlag fungerade bra, men det finns också kritiska synpunkter.

Flera av lärarna ser fördelar med inspelade föreläsningar. En lärargrupp använde sig exempelvis av inspelade föreläsningar utifrån pedagogiska och resursmässiga avvägningar, för att frigöra resurser till diskussioner och seminarier. Seminarierna genomfördes i många små grupper, och lärarna fick därför ägna mycket tid åt planering. För lärarna var det viktigt att ställa direkta frågor till de olika grupperna, med syfte att hålla studenterna engagerade. Institutionen har sysslat med blandade lärmiljöer (blended learning) i 20 år, vilket är den grundläggande teoretiska tanken bakom distansstudierna.

Lärarna menar också att en fördel med digitala föreläsningar och seminarier är att det möjliggör externt deltagande. Det kan exempelvis handla om att bjuda in internationella föreläsare. I en av studentintervjuerna uttrycks också positiva erfarenheter knutna till möjligheten att ta in lärare som inte befinner sig på plats. Inom konstnärlig utbildning ses det som positivt att studenternas vänner och familjer kan följa undervisningen och studenternas redovisningar. Samtidigt menar lärarna att fördelarna inte överväger nackdelarna som följde på distansundervisningen.

Bland lärarna finns också kritiska röster om möjligheterna att återanvända inspelade föreläsningar. En programansvarig menar exempelvis att:

I efterhand har det dock framkommit att en del material som skapades under pandemin inte håller den högsta kvaliteten och inte kan återanvändas. De flesta är också överens om att något går förlorat med en inspelad föreläsning.

Studenterna lyfter fram varierande erfarenheter av digitala föreläsningar. Det var svårare att få en direkt kontakt med läraren och att ställa frågor via Zoom. I en grupp menar studenterna att det generellt var svårt med digitala föreläsningar, men att det var olika beroende på föreläsare, ämne eller kurs. De menar också att kvaliteten höjdes med tiden och att lärarna hittade nya verktyg, exempelvis grupprum i Zoom (break out rooms), som gjorde att lektionerna blev mer engagerande. Men vissa lärare utvecklades aldrig menar studenterna. Några av studenterna för också resonemang om föreläsningsteknik. En av studenterna menar att:

Vissa lärare tappade det där med att skriva på tavlan och det är lättare att hinna anteckna när lärarna skriver på tavlan. Andra ”tog ut svängarna lite mer” och filmade ett papper samtidigt som de skrev – det funkade inte så bra.

När det gäller seminarier tycks de överlag ha fungerat bra. Men lärarna menar att det är viktigt med små grupper. Både lärare och studenter lyfter fram grupprum som ett bra verktyg, men lärarna lyfter också fram att det vid stora grupper är svårt att kontrollera vad som sägs i grupprummen. Studenterna menar att det kan vara svårt att engagera sig och att vissa kan vara rädda att ha kameran på eller prata i grupp. Många deltog utan att ha kameran på. Seminarier via Zoom kräver också att läraren tar initiativ till riktade samtal enligt en student. Studenter svarar inte på frågor som ställs rakt ut. En student lyfter också fram att på campus dras man till de man känner, medan man på distans kan hamna slumpmässigt med andra som man inte känner.

Praktiska undervisningsmoment fungerar bäst på campus

Praktiska undervisningsmoment var en utmaning att genomföra i digital form. I vissa fall genomfördes dessa moment, eller delar av dem, på campus.

En programansvarig lärare beskriver att lärosätet under pandemin gav ett visst utrymme för att genomföra praktiska moment på campus, som patientmottagning, samtalsträning, verksamhetsförlagd utbildning (VFU) och testsituationer. Lärosätet bestämde till slut att studenterna skulle träffa sina patienter på distans men sina handledare fysiskt, för att handledarna behövde kunna styrka att studenterna uppfyllde målen om färdighet och förmåga. De sjukvårdsinrättningar som tog emot studenterna under deras VFU-perioder fortsatte sin verksamhet.

Testsituationerna fortsatte som tidigare med kravet att studenterna bar munskydd och visir.

Inom konstnärlig utbildning berättar lärarna att föreläsningarna genomfördes digitalt, men att de praktiska övningarna ganska snart åter genomfördes på campus. Lärosätet följde de allmänna restriktionerna och hade max åtta personer i samma rum. Inom mimgestaltning, som primärt handlar om att träna sig i att känna, uppleva och uttrycka, innebar den digitala formen svårigheter. Övningsmomenten är delvis praktiska och utförs ofta tillsammans med andra studenter, lärare och publik. När restriktionerna infördes fick studenterna stanna hemma och följa undervisningen via Zoom. Lärarna menar att många studenter tappade fokus, energi och mådde dåligt och framhåller att praktisk undervisning måste genomföras på plats även i framtiden.

Studenterna instämmer i att praktiska undervisningsmoment var svåra att genomföra i digital form och viktiga att ha på plats. Ibland är det exempelvis viktigt för genomförandet att känna av personkemi, något som kan upplevas vara enklare vid fysiska möten. En av studenterna har också erfarenheter av laborationer och menar att den digitala formen innebar svårigheter där. Det krävdes hjälp av en assistent och eventuella språkbarriärer förstärktes. Laborationer ersattes också av exempelvis färdiga mätserier eller simuleringar.

Handledning fungerade väl men samtal fungerade sämre

I intervjuerna berörs också andra undervisningsformer utifrån erfarenheter från pandemin och vilka möjligheter som digital undervisning kan föra med sig.

Både lärare och studenter tycks vara överens om att uppsatshandledning fungerade bra i digital form. Flera menar att möjligheten till handledning i digital form gärna kan bli bestående efter pandemin. Även opponeringar upplevs ha fungerat bra under pandemin enligt lärare och studenter.

En lärare inom konstnärlig utbildning berättar att hen spelade in filmer med uppvärmningsövningar. Filmerna fortsätter nu att vara tillgängliga för studenterna. På så sätt kan de göra dessa övningar efter utbildningen och på ett nytt sätt ta med sig kunskaperna. Lärare inom andra utbildningar berättar att de under pandemin arbetade med virtuella studiebesök och digitala gästföreläsningar som fungerade bra.

En grupp lärare lyfter fram förutsättningar för samtal i digital form mer generellt. Lärprocessen i humaniora bygger på samtal och reflektion, vilket är betydligt svårare att förverkliga digitalt än vid fysiska möten, enligt lärarna. Studenterna måste i detta samtal tränas i hur de resonerar sig fram till kunskaper och vetande. I digital undervisning är det svårare

att föra bra och stimulerande samtal och läraren tenderar att bli samtalsledare. Lärarna erfar att det var svårt att få igång ett bra samtalsklimat, och många studenter upplever att det blir svårare att säga vad de tänker när de inte känner de andra deltagarna.

Svårare att bedöma men studenterna uppnådde målen

De intervjuade för olika resonemang om digitala examinationer och de kunskaper som ska examineras samt hur studenternas kunskaper och måluppfyllelse påverkades under pandemin.

En programansvarig berättar att det fungerade att bedriva utbildningen under omställningen, men att det inte är samma sak som att det gick bra. Det var arbetsamt för lärarna och jobbigt för studenterna. Även om de enskilda momenten genomfördes så var inte helheten bra. Det gick inte att se studenterna och bedöma deras färdigheter på samma sätt. Den programansvariges uppfattning är att studenterna inte lärt sig lika mycket som innan pandemin, men att lägstanivån för examensmålen i vilket fall är nådd.

Flera lärare menar att det är bra att variera examinationsformerna. Inom en lärargrupp arbetade de under pandemin aktivt med examination genom olika digitala verktyg. Lärarna menar att det är bra att ha en viss form av examination för fakta och en annan form för förståelse. Lärarna lade ned mycket energi på att ta fram nya examinationsformer och ställa frågorna på ett nytt sätt. Att använda både frågor om fakta och förståelse tvingar fram ett annat kursupplägg. Läraren måste få studenten att reflektera över hur begreppen hänger ihop och hur allting fungerar oavsett om det är salstentamen eller hemtentamen. En programansvarig lyfter fram att salstentor har en viktig ”kontrollfunktion”. När dessa ersattes under pandemin uppkom farhågor om otillåtet samarbete. De var medvetna om att studenterna hade tillgång till internet och böcker hemma, men valde ändå att inte ha tentor som genomförs med kameraövervakning.

Inom konstnärlig utbildning diskuteras också hur bedömningar av studenternas färdigheter påverkades under pandemin. Lärarna konstaterar att det blev tydligt för dem hur svårt det är att avläsa nyanser via skärm och att det blir stor skillnad från att göra saker i verkligheten. Lärarna menar dock att det går att ändra på kursupplägg och övningar utan att riskera att utbildningsmålen inte nås. Studenterna fick exempelvis göra monologarbeten, filmer och livepresentationer via Zoom. Lärarna återkopplade skriftligt i stället för muntligt. Men allt detta tog mer tid i anspråk. Den digitala undervisningen upplevdes också som mer tröttande för såväl lärare som studenter.

Men en person inom högskolepedagogiskt stöd menar att vi inte vet hur lärandet, studenternas kunskaper, påverkades under pandemin, även om genomströmningen upprätthölls.

Den kunskap som ska mätas behöver avgöra examinationsformen

Studenterna uttrycker delvis olika uppfattningar om hur examinationerna fungerade under pandemin. En menar att det fungerade ganska bra, medan en annan anser att det var problematiskt att kraven ökade för att lärarna skulle kunna försäkra sig om att studenterna behärskade färdigheterna som examinerades. Studenten menar att det var stresståligheten snarare än kunskapen som examinerades. När det gällde de examinerande seminarierna tillkom ibland också arbetet med att lämna in texter, vilket inte hade krävts på campus tidigare.

Studenterna resonerar om vilka examinationer som mäter olika kunskaper och om examinationer är lämpliga i digital form. En student menar att salstentamen kan vara bra för sådant som ”ska sitta i ryggmärgen” och att kliniska moment kräver aktivt deltagande och handledning. Ytterligare en student, från en utbildning där de estetiska kraven är höga, framhåller att examinerande redovisningar fungerar bättre på plats.

Återgången från distans till campus medförde förändringar i form av ändrade studiesätt och examinationsformer konstaterar vissa av studenterna. Examinationerna har ändrats från att vara mer inriktade på förståelse till att mer handla om fakta igen. Under pandemin var det mer fokus på böckerna och att kunna reflektera och förklara utifrån litteraturen. Efter återgången är det också mer krav på att delta i undervisningen på campus och studierna tar mer tid.

I en av intervjuerna resonerar studenterna om salstentor, inte bara utifrån kunskaper utan också i förhållande till det kommande arbetslivet. De är kritiska mot salstentor och menar att hemtentorna visar att du förstår, vilket inte salstentorna gör. Vid salstentor blir man helt beroende av minnet menar studenterna. En student menar att examinationerna borde utvecklas och efterlyser en uppdaterad form av salstentamen. En annan student menar att i arbetslivet får man använda litteratur, kollegor och internet och att det därför blir konstigt med salstentor. Slutligen lyfter studenterna fram att det blir problematiskt att frågor från pandemin blir kvar efter återgången till campus. Det blir svårt eftersom sals- och hemtentor har olika karaktär.

Fokus på förebyggande av fusk vid digitala examinationer

Intervjuerna visar att kontroll och förebyggande av fusk var ett dominerande inslag i samband med pandemin, i likhet med resultaten från UKÄ:s pandemiuppdrag (se bilaga).

Vissa examinationer, som muntliga examinationer och hemtentor, upplevs ha fungerat väl att genomföra digitalt. Däremot innebar det utmaningar när en salstenta bara flyttades från lärosätets lokaler hem till studenterna, vilket eventuellt ledde till ett överdrivet fokus på säkerhets- och disciplinfrågor.

Personer inom det högskolepedagogiska stödet nämner att det blev för mycket fokus på salstentamina och övervakning under pandemin. Det fanns inte tid för det pedagogiska arbete som egentligen skulle behövas. Antalet disciplinären ökte drastiskt för salstentamina, men även för hemtentor. Det var dock inte helt tydligt vare sig för studenter eller lärare vad som var tillåtet respektive otillåtet samarbete. En annan erfarenhet som beskrivs var att lärare gjorde examinationen svårare och krångligare för att försvåra fusk. På grund av att den ansågs vara rättssäker innebar pandemin också ett uppsving för den muntliga examinationsformen.

Intervjun med en grupp lärare gav inblick i de problem som kunde uppstå. I samband med pandemin gick de från salstentor i slutet på kursen till hemtentor och digitala tentor. I ett digitalt verktyg som användes för att skapa tentor uppstod det problem, exempelvis med fuskärenden och otillåtet samarbete. Institutionen försökte arbeta mer med verktyget, till exempel genom att frågorna slumpades ut och att det inte gick att backa tillbaka till tidigare frågor, men det löste inte problemen. Institutionen har nu ett nytt verktyg, men det är fortfarande stora problem med digital examination enligt de svarande.

Även studenterna lyfter fram fokuset på kontroll och förebyggande av fusk som ett problem under pandemin. De ger exempel på när lärare på olika sätt försvårade examinationer för att kompensera att studenterna kan använda kurslitteratur. Bland annat drog lärarna ner på tiden, höjde poängen för godkänd på tentan eller formulerade svårare frågor. Enligt vissa studenter blev frågorna otydliga och fick karaktär av kuggfrågor. De olika sätten att försvåra ledde till stress och problem vid återgången till campus. De försvårande inslagen har kvarstått trots att möjligheten att ta hjälp av kurslitteratur inte längre finns, enligt några studenter.

En student berättar om Zoomövervakade digitala tentor:

Man blir filmad av en kamera via Zoom och det finns en tentavakt som kollar om någon fuskar. Detta har inte funkat jättebra. Det har blivit enklare att fuska och reglerna som tillkommit har försvårat mer för alla än vad de har förhindrat fusk.

Det var också svårt för studenter att få lugn och ro vid tentaskrivning. Mikrofonerna måste vara på, vilket medförde att eventuellt störande ljud fortplantades. Att skriva på papper och sedan skanna in skapade stress med tanke på tidsbegränsningar och uppkopplingsproblem. Några studenter som läser en hybridutbildning lyfter rättviseperspektivet och menar att det blir orättvist när samma tenta används både på distans och campus, eftersom de på distans får använda böcker.

Framtidens distansutbildning

I det här kapitlet blickar vi framåt och berör bland annat frågor om hybridlösningar, studenters förväntningar på flexibilitet och utvecklingsbehov när det gäller examination.

Den digitala kompetensen har ökat bland lärare och studenter

Något som de intervjuade lyfter fram i relation till undervisning är att omställningen har lett till en ökning av den digitala kompetensen, både bland lärare och studenter.

Flera inom det högskolepedagogiska stödet talar om ett kompetensmässigt hopp på bred front när det gäller digital undervisning. Teknikrädslan har minskat. Fördomar om distansutbildning har försvunnit, och många har insett att det går att bedriva fullgod digital utbildning även på distans. Vidare har pandemin gynnat problemlösning och möjliggjort samarbeten på lokal och nationell nivå, vilket bidragit till pedagogiskt lärande. Vid ett lärosäte är upplevelsen att den pedagogiska verksamheten och IT-stödet har närmat sig varandra, vilket har varit positivt.

Inom konstnärlig utbildning ses det som positivt att studenterna kan ha blivit bättre på att använda tekniska möjligheter och kanske kan komma att skapa mer hybrida föreställningar i framtiden.

Hybridutbildningar i framtiden handlar också om lärosätets identitet

Frågan om framtiden för hybridformer eller hybridutbildningar är något som återkommer i alla intervjuer. Inom många utbildningar förväntas också digitala inslag bli kvar efter pandemin. Vid flera av intervjuerna berördes på olika sätt frågan om lärosätens generella ställningstaganden när det gäller distansundervisning efter pandemin och om lärosätena ser sig som ”campuslärosäten” eller inte.

I intervjun med det högskolepedagogiska stödet konstaterades att flera av lärosätena haft distansutbildningar redan innan pandemin. Det har gett dem möjlighet att nå ut i hela landet, ge grund för livslångt lärande samt svara upp mot samhällets komplexa utmaningar, menar de. Distansformen kan också gynna utbildning inom mindre vanliga ämnen och ge möjligheter för kurser med få studenter att rekrytera fler. En svarande menar att det kommer att bli svårt att fortsättningsvis lansera

sig som ett campuslärosäte och betonar att utbildning inte ska vara beroende av var man bor.

En framtida öppenhet till hybridutbildningar framträder i intervjun med lärare från ett ämne med stor erfarenhet av distansutbildningar. De menar att hybridlösningar redan har blivit en bestående förändring som en följd av pandemin. På en grundkurs får exempelvis studenterna välja form och många alternerar mellan att vara på plats på campus eller delta via Zoom. De flexibla undervisningsformerna öppnar upp för olika typer av studentgrupper och underlättar exempelvis för studenter som har barn. Andra verkar identifiera sina lärosäten som campuslärosäten som ändå är öppna för hybridlösningar. I en intervju med lärare framgår exempelvis att ledningen har varit tydlig med att utbildningen ska vara förlagd till campus, men att det samtidigt blir fullt tillåtet att använda digitala verktyg där de behövs.

I intervjuerna framkommer också exempel på när lärosäten mer renodlat definieras som campuslärosäten. En programansvarig menar exempelvis att de inte kommer fortsätta med de lösningar som fanns under pandemin. Formellt ska de återgå till att bedriva verksamheten på campus eftersom de "är ett campusuniversitet som bedriver campusundervisning". Riktlinjen är även att om några undervisningsdelar ska genomföras på distans måste det finnas ett bra argument för det. Men, fortsätter den programansvariga, personalen vill arbeta mer hemifrån. När det gäller konstnärlig utbildning menar de svarande att lärosätet har slutat med hybridlösningar som tidigare gjorde det möjligt för studenterna att stanna hemma vid exempelvis en förkylning. Lärarna menar att studenterna annars gärna utnyttjar tryggheten att stanna hemma och ändå få information.

I intervjun med representanterna för studentstöd framgår ett annorlunda synsätt på hybridfrågan. De berättar att studievägledning kommer fortsätta att ges i digital form, eftersom det finns ett fortsatt behov av det även efter pandemin. Stödet kommer att ges genom möten i Zoom, telefon och fysiska möten. I intervjun med dem framgår att hybridlösningar kan bli bestående, eftersom det är en bra lösning som underlättar både för studenter, lärare och annan personal.

Studenterna har olika åsikter om hybridformer och flexibla lösningar

I studentintervjuerna framgår både förväntningar och önskemål om flexibla undervisningsformer i framtiden. Men bilden är långt ifrån entydig. Flera studenter uttrycker kritiska synpunkter på hybridlösningar och nyanserar också förväntningarna på flexibilitet i undervisningsformerna.

Studenterna menar att det är viktigt att distansalternativ prioriteras minst lika mycket som campusalternativ vid hybridutbildning. En student

menar att det är problematiskt att distansundervisning ofta framställs som det sämre alternativet i förhållande till att träffas fysiskt och att se varandra i ansiktet. Flera av studenterna menar att hybridutbildning kräver att lärarna har teknisk kompetens och förmåga att inkludera dem som är på distans. Det är också viktigt att lärarna är engagerade och att de ställer riktade frågor till studenterna. Vid hybridlösningar bör lärarna också tänka på att det är viktigt att planera uppgifter efter medium. Exempelvis fungerade omvänt klassrum (flipped classroom)⁵ bra. Lärarna behöver vara öppna för återkoppling från studenterna – det är den stora skillnaden mellan de lärare som är bättre respektive sämre, menar en av studenterna. Både lärare och studenter lyfter fram vikten av tydlighet i kommunikationen. En grupp lärare menar exempelvis att det krävs tydligare instruktioner, tydligare struktur och talarordning för att digital undervisning ska kunna fungera tillfredställande.

Några studenter tror också att det blir svårt att hålla engagemanget uppe för de som är på distans vid hybridutbildningar. Detta bekräftas av en student som läser en utbildning där hybridformer redan används. De som är på distans blir inte lika engagerade. Det är svårare att få stöd och svårare att hänga med enligt studenten. Enligt studenten vore det bättre att allt var på campus.

Studenterna uttrycker delade meningar om Zoom som är ett viktigt verktyg för hybridutbildningar. Vissa studenter lyfter fram problem med Zoom, som teknikstrul, att det går för snabbt och att det är svårare att hänga med. Samtidigt tar de upp fördelar med Zoom, som att det fungerade bra, är lämpligt för presentation av generell information och att det är fördelaktigt att kunna vara med via Zoom även vid sjukdom. Studenterna lyfter också fram att Zoom fungerar bättre i vissa sammanhang än andra. När det gäller seminarier och andra moment menar studenter som deltagit i hybridutbildning att det inte har fungerat bra att skapa blandade grupper med deltagare som är med på plats och digitalt. En av studenterna har erfarenheter av laborationer, men är tveksam till om dessa går att genomföra som hybridundervisning.

Studenterna uppskattar den flexibilitet som hybridformer för med sig. Exempelvis tycker de att det är bra att föreläsningar spelas in så att det går att titta på dem igen. En av de intervjuade studenterna missade inte en föreläsning under pandemin trots sjuka barn. Efter återgången till campus måste hen däremot ibland hoppa över föreläsningar för att ta hand om barnen. En av studenterna menar dock att inget kan mäta sig med en föreläsning som är på plats. Flexibiliteten är bättre med hybrid, men det blir inte bättre undervisning enligt studenten. En farhåga uttrycks också att hybridlösningar inbjuder att vissa studenter överutnyttjar möjligheten att studera hemifrån.

⁵ Idén bygger på att eleverna/studenterna, ofta med hjälp av material i digital form, ska vara den aktiva parten under lektionen. Läraren har i sin tur en handledande roll.

Begreppet distansutbildning är för trubbigt

Flera inom det högskolepedagogiska stödet problematiserar skillnaden mellan distans- och campusutbildning. Distansutbildning ses som en alltför bred kategori att generalisera om.

I en av intervjuerna med högskolepedagogiskt stöd menar de svarande att deras lärosäte behöver utveckla sitt förhållande till frågan om campus- respektive distansundervisning. Det är inte meningsfullt att försöka ha en svartvit uppdelning mellan dessa båda undervisningsformer. Det viktiga är att fundera över vilket upplägg som är bäst för den aktuella utbildningen. Ett tecken på hur tidigt vi är i utvecklingen är att vi använder prefix som ”digital examination”, ”Zoom-tenta” med mera, menar intervjupersonerna. Distanslärande kommer med tiden att bli så integrerat att man inte ser det som ett eget fenomen, hävdar de.

Distansundervisning kan vara synkron (studenter deltar samtidigt och tillsammans) eller asynkron (studenter behöver inte delta samtidigt och tillsammans). En person inom högskolepedagogiskt stöd menar att synkron undervisning på distans kan bli en bestående konsekvens av pandemin. Enligt den svarande finns det också fördelar med asynkrona undervisningsformer, vilket gör att det i framtiden kan bli en dragkamp mellan dessa båda former. Studenter förväntar sig allt oftare valfrihet när det gäller undervisningsform, menar de. En svarande lyfter i sammanhanget fram frågan om vem som är ansvarig om en student vill läsa på distans. Utifrån detta menar den svarande att kurser kanske måste klassificeras annorlunda, exempelvis utifrån synkron och asynkron i stället för campus och distans.

Vad är en examination och vad är den till för?

Pandemin har väckt frågor om examination samt synliggjort behovet av både teknisk och pedagogisk utveckling samt ett förstärkt pedagogiskt stöd. Det är framför allt i intervjuerna med personerna inom det högskolepedagogiska stödet som detta diskuteras.

I en av intervjuerna med högskolepedagogiskt stöd menar de att rutiner och stödfunktioner vid lärosätet i viss mån är anpassade för traditionella examinationsformer, som salstentamina på campus. Stödet för exempelvis digitala muntliga examinationer är inte lika utbyggt. De upplever ett utvecklingsbehov för både pedagogik och teknik (systemstöd). Det pedagogiska utvecklingsbehovet handlar bland annat om att röra sig bort från föreställningen att en fysisk examinationsform

bara kan ersättas av en digital motsvarighet. Det är inget ett till ett-förhållande, menar en svarande.

I en annan intervju med högskolepedagogiskt stöd framhåller de svarande behovet av att diskutera grunderna för examination. Vad är en examination och vad är den till för? Vad mäts i individuella examinationer när vi i arbetslivet måste samarbeta? En svarande efterlyser en professionalisering av examinationsförfarandet och menar att nivån på diskussionerna om examination kan höjas i Sverige. Samtidigt diskuteras och problematiseras stöd i förhållande till examination och bilden av stödet varierar. Vid ett lärosäte finns ett bemannat webbkafé dit lärare kan vända sig om problem uppkommer. Men en mer övergripande reflektion handlar om att examination är lärarens uppdrag och ett lärandetillfälle. Det blir svårt att överta en del av lärarens uppdrag genom infrastruktur och stöd.

UKÄ:s reflektioner

Det nya normala kommer sannolikt att innebära både synkron och asynkron utbildning på distans liksom olika former av hybridlösningar inom utbildningar. Detta innebär stora möjligheter, men också utmaningar. I det här avsnittet vill vi lyfta fram några lärdomar från undersökningen som kan vara relevanta för utformningen av utbildningar i framtiden.

En lärdom från studien är att det i framtiden blir ännu viktigare med en helhetssyn på planering och genomförande av framtidens utbildningar. Under omställningen, när det fysiska sammanhanget drogs bort, luckrades samtidigt ett – för utbildningen viktigt – socialt kitt upp för både studenter och lärare. Detta innebär att individuella förutsättningar, som social kompetens, studievana eller familjesituation, fick större betydelse för studenternas möjligheter att genomföra utbildningarna. Dessa olikheter blir viktiga att hantera - inte bara inom stödfunktionerna - utan även inom utbildningarna, exempelvis genom stöd och sociala inslag. En utmaning för stödverksamheten är också att anpassa de digitala verktygen till olika funktionshinder, samtidigt som erfarenheterna från omställningen visar att distansformen tycks underlätta vid vissa funktionsnedsättningar och fobier. Sammantaget har omställningen, som en av intervjupersonerna uttrycker det, bidragit till att hela studenterfarenheten värderas och att det blir diskussioner om vad ett levande campus är och hur en ”fullgod utbildning” skapas via digital undervisning. Studien visar också på vikten av att det akademiska samtalet mellan lärare bibehålls även i en framtida mer digitalt orienterad utbildningsverksamhet. Om det akademiska samtalet försvåras finns en risk att utbildningens kvalitet påverkas negativt.

Andra lärdomar handlar om att omställningen synliggjort breda utvecklingsområden knutna till digital undervisning. Ett sådant område gäller hybridutbildningar där studenterna uttrycker varierande erfarenheter. I grunden är studenterna positiva, men också tydliga med att hybridutbildningar kräver både pedagogisk och teknisk kompetens för att bli bra. Flexibilitet är positivt enligt studenterna, men flexibiliteten får inte gå ut över kvaliteten. Ett annat utvecklingsområde som framträder är, även fortsättningsvis, digitala examinationer. För att digitala examinationer ska bli ändamålsenliga och rättssäkra krävs både pedagogisk och teknisk utveckling. Det är viktigt att det blir en utveckling som inte enbart fokuserar på att förebygga fusk, utan också att grundläggande pedagogiska frågor om examination tillåts hamna i centrum. Utvecklingen av undervisningsformer och examination blir också extra betydelsefull mot bakgrund av den stora utmaning som Artificiell Intelligens (AI) innebär för högskolan.

En ytterligare lärdom handlar om att lärosätenas kultur, identitet och profil avseende distansutbildning och campusutbildning kan få betydelse för framtidens utbildningar. Vissa lärosäten tycks i högre utsträckning än andra identifiera sig som campuslärosäten, vilket naturligtvis kan påverka hur utbildningar kan komma att utformas. Där kan en ”omvänd” utmaning bli att skapa en campusmiljö som i högre grad öppnar för flexibilitet och digitala inslag i utbildningarna. Lärosäten som identifierar sig mer som distanslärosäten kan istället behöva utveckla arbetet med att skapa förutsättningar för studiesociala kontakter inom utbildningarna.

En avslutande reflektion handlar om att själva begreppet distansutbildning är för brett för att generalisera kring. Framtidens utbildningar kan komma att genomföras på campus eller på distans, vara synkrona eller asynkrona och dessutom innefatta olika former av hybridlösningar. Eftersom begreppen är så trubbiga blir det en utmaning för UKÄ att följa utvecklingen av de olika undervisningsformerna. För lärosätena handlar det samtidigt om att tydligt kunna kommunicera sina utbildningsutbud till studenter. Diskussionen kring begreppen måste därför fortsätta.⁶

⁶ Det finns idag olika sätt att definiera distansutbildning på och på UKÄ pågår ett arbete att se över de olika versionerna med ambitionen att skapa en tydlig och relevant definition.

Bilaga: Genomförda undersökningar i UKÄ:s pandemiuppdrag

Omställningen till distansundervisning som följd av coronapandemin. En sammanställning av lärosätenas och studentkårernas egna kartläggningar och analyser. Rapport 2021:5, UKÄ.

Disciplinärenden 2019 och 2020 vid universitet och högskolor. Rapport 2021:8, UKÄ.

Universitetskanslersämbetets pandemiuppdrag: Delrapportering 1. Rapport 2021:9, UKÄ.

Coronapandemins effekter på den privata forskningsfinansieringen. Rapport 2021:11, UKÄ.

Verksamhetsförlagd utbildning inom sjukvården under coronapandemin: En intervjustudie med företrädare för sjuksköterskeprogrammet och läkarprogrammet. Rapport 2021:25, UKÄ.

Doktorandspegeln 2021: Forskarutbildningen under coronapandemin. Rapport 2021:27, UKÄ.

Effekter av coronapandemin på några av Sveriges nationella forskningsinfrastrukturer. Rapport 2021:31, UKÄ.

Planering och genomförande av undervisning i en pandemi: En fallstudie av tio kurser på grundnivå. Rapport 2021:33, UKÄ.

Universitetskanslersämbetets pandemiuppdrag: Delrapportering 2. Rapport 2021:36, UKÄ.

Studentspegeln 2021: Studenters upplevelser av att studera under coronapandemin. Rapport 2021:37, UKÄ.

Studentmobiliteten under coronapandemin – en intervjustudie med sex lärosäten. Rapport 2021:38, UKÄ.

Disciplinärenden 2021 vid universitet och högskolor. Rapport 2022:3, UKÄ.

Universitetskanslersämbetets pandemiuppdrag: Delrapportering 3. Rapport 2022:4, UKÄ.

Studentutbytena inom Erasmus+ under pandemin. Rapport 2022:17, UKÄ.

Personalens arbetsmiljö under coronapandemin – observationer från några lärosäten. PM, 2021-03-05, UKÄ.

Hur påverkar coronapandemin arbetsmarknaden för nytexaminerade studenter? Statistisk analys, 2021-03-05, UKÄ.

Genomströmningen i högskolan under coronapandemin – direkta avhopp. PM, 2021-03-09, UKÄ.

Genomströmningen i högskolan under coronapandemin – studenternas prestationsgrad. PM, 2021-03-09, UKÄ.

Lärosätenas hantering av coronapandemin. Utmaningar och åtgärder med anledning av beslut från regeringen och myndigheter. Rapport, 2021-03-11, Snowflake Education AB.

Studenternas studiemiljö och hälsa efter omställningen till distansutbildning vårterminen 2020. PM, 2021-03-15, UKÄ.

UKÄ:s dialogseminarium den 27 januari 2021 – Rättssäkerhetsfrågor i samband med digitala examinationer under pandemin. PM, 2021-03-16, UKÄ.

Kraftigt minskad aktivitet på campus under coronapandemin. Statistisk analys. 2021-05-25, UKÄ.

Coronapandemins konsekvenser för forskningen. Statistisk analys, 2021-06-01, UKÄ.

Den sociala snedrekryteringen till högskolan förstärktes i pandemins första fas. Rapport, 2021-07-01, UKÄ.

Skillnader mellan lärosätena i återgången till undervisning och examination på campus. Rapport, 2021-09-09, UKÄ.

Liten påverkan på internationell rekrytering av forskare i början av karriären. Rapport, 2021-10-28, UKÄ.

Ärendeutvecklingen i Överklagandenämnden under pandemin. Rapport, 2021-11-10, UKÄ.

Aktiviteten på campus på väg tillbaka – men långt kvar till nivån före pandemin. 2021-11-24, UKÄ.

Inflödet till högskolan under coronapandemin. Rapport, 2021-12-20, UKÄ.

Studenternas avhopp och prestationer under coronapandemin. Rapport, 2022-02-23, UKÄ.

Aktiviteten på campus ökar snabbt vintern 2022. Rapport, 2022-03-07, UKÄ.

Coronapandemin och arbetsmarknaden för nytexaminerade studenter 2021. Rapport, 2022-03-14, UKÄ.

Aktiviteten på campus tillbaka till nivån före pandemin. Rapport 2022-06-21, UKÄ.

Den sociala snedrekryteringen till högskolan ökade under pandemin. Rapport 2022-09-21, UKÄ.

Coronapandemins konsekvenser för universitet och högskolor. Slutredovisning av ett regeringsuppdrag. Rapport, 2022:18, UKÄ.

Långsiktiga konsekvenser av coronapandemin för internationalisering och mobilitet i högskolan. Rapport, 2023:7.

Långsiktiga konsekvenser av coronapandemin för doktorander och juniora forskare. Rapport, 2023:8, UKÄ.

Långsiktiga konsekvenser av coronapandemin för undervisning och examination. Rapport, 2023:25, UKÄ.

Universitetskanslersämbetet (UKÄ) ska bidra till att stärka den svenska högskolan och Sverige som kunskapssamhälle. Vi granskar kvaliteten på högskoleutbildningarna, vi analyserar och följer upp utvecklingen inom högskolan och vi bevakar studenternas rättssäkerhet.

uka.se

